

Rozhlas – scénář nahrávání

Pan Jiří Chmel se narodil 24. května 1954 v Mostě do rodiny s českými i německými předky. Někteří příbuzní žili v Německu, takže rodina pana Chmela byla komunistickým režimem vždy vnímána jako problematická.

Zásadním se pro něj stal moment, kdy v létě roku 1968 vyrazil na prázdniny za svým strýcem do západoněmeckého Kasselu. Bylo to v srpnu, a tak mohl pan Chmel ve svých zhruba 14 letech sledovat v západoněmecké televizi, jak vojska Varšavské smlouvy okupují 21. srpna 1968 Československo.

NAHRÁVKA 0:48 – 1:14

V roce 1969 nastoupil pan Chmel na Střední průmyslovou školu do Prahy. Tu ještě mohl dostudovat, přestože ve společnosti už tvrdě nastupuje takzvaná normalizace. V průběhu střední školy přičichl pan Chmel coby mladý svobodomyšlný člověk k pražskému undergroundovému prostředí. Nechal si narůst dlouhé vlasy, navštěvoval hudební kluby, od kamarádů z Německa dostával desky se zahraniční hudbou. Zásadním pro něj byl koncert skupiny Plastic People of The Universe v roce 1972. Plastici mu učarovali a on se začal stýkat s lidmi z jejich prostředí.

NAHRÁVKA 1: 35 – 2:27

Po skončení střední školy na vysokou školu pokračovat nesměl. Vyhnul se tedy základní vojenské službě získáním tzv. modré knížky a vrátil se do severních Čech, kde nastoupil do podniku Geofyzika. Když zdědil dům po rodičích v Korozlukách, začal zde organizovat nejrůznější hudební koncerty, sešlosti a podobně.

V roce 1976 se Jiří Chmel oženil a odstěhoval se zpět do Prahy. Zde zažil soud s českým undergroundem (například i se zmiňovanou kapelou Plastic People of The Universe) a následné uveřejnění Charty77.

Nahrávka 2:36 – 3:15

Znal se a scházel se s lidmi kolem Charty, sám ji podepsal a dovezl ji i do severních Čech, kde tento dokument podepisovali příznivci přímo u něj doma. Brzy se tak dostal pod dohled StB. V roce 1978 byl zatčen, odvezen do vazby v Litoměřicích a pak odsouzen na 18 měsíců do vězení za organizování podepisování Charty 77. K jednomu odvolacímu řízení ho doprovázel Václav Havel, ale ani to nepomohlo, právě naopak. Vězení strávil ve věznici Na Borech.

NAHRÁVKA 3:18 – 3:45

Po návratu z vězení mu byl normální běžný život neustále znepříjemňován zásahy StB. Byl vyhozen z práce, musel prodat dům v Korozlukách, byt, kde žil se svou druhou ženou, byl odposloucháván, manželka přišla o zaměstnání v tehdejší Československé televizi. To vše probíhalo v rámci projektu Asanace, kdy se režim snažil zbavit nepohodlných lidí.

NAHRÁVKA 11:04 – 11:53

Situace se stala neúnosnou, proto byl pan Chmel nucen v roce 1982 emigrovat do Rakouska. V Rakousku se i s rodinou celkem bez větších problémů zabydlel, poměrně rychle získal práci. Začal se scházet s ostatními krajany v exilu a už v roce 1987 založil restauraci Nachtasyl, jakési české kulturní centrum. Doopravdy začalo fungovat až o rok později. Probíhaly tu koncerty, výstavy, přednášky, literární čtení, vystupovali tu umělci jak z exilu, tak ti, co přijeli z Čech. Vystupovali tu například Karel Kryl, Vlastimil Třešňák, Svatopluk Karásek, Pavel Landovský, Pavel Kohout a mnozí další. Do Nachtasylu si „odskočil“ během státní návštěvy Rakouska také první porevoluční prezident Václav Havel.

Po sametové revoluci v roce 1989 zůstal Jiří Chmel nadále v Rakousku, stále častěji se však vracel zpátky do Čech. Nyní žije střídavě v obou zemích, jeho vídeňský klub Nachtasyl nadále funguje. Budoucnost však nechává pan Chmel dle svých vlastních slov otevřenou.

NAHRÁVKA 16:03 – 16:16